

Velikonoční pastýřský list 2003 (Přečtěte při bohoslužbách o Velikonocích)

Milé sestry a milí bratři!

Zmrtvýchvstání našeho Pána je největší událostí lidských dějin. Dotýká se každého z nás, protože každý člověk má díky tomuto zmrtvýchvstání jistotu o překonání vlastní smrti, kterou sice musíme všichni prožít, ale nezůstaneme v ní. Nebude pro nás konečným stavem. Ne však proto, že bychom se převtělili a žili další pozemské životy, jak se dnes stále víc lidí domnívá, ale proto, že podle vzoru Kristova zmrtvýchvstání a jeho působením bude naše duše opět spojena s naším tělem, oživeným a proměněným. Ježíš sám o tom říká, že „přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení“ (Jan 5,28-29). Říká ovšem také: „to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,40) a dále: „kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54).

Je-li skutečnost Kristova zmrtvýchvstání pro nás tak životně důležitá, pak je třeba, abychom měli naprostou jistotu o tom, že se skutečně stala, že Ježíš Kristus opravdu vstal z mrtvých. Velikonoční doba je vhodná k tomu, abychom si znovu prošli všechny důkazy, jež se toho týkají. Chci vám v tom být nápomocen.

Především je třeba říci, že Kristovo zmrtvýchvstání je událost, která přesahuje naše dějiny v tom smyslu, že Ježíš svým zmrtvýchvstáním i jako člověk vystoupil z našeho prostoru a času a vstoupil do nového, budoucího, ve kterém nás očekává. Tento budoucí, proměněný vesmír však není součástí dějin tohoto světa. Aspoň zatím ne.

Nicméně, samotná událost zmrtvýchvstání zanechala v tomto našem světě poznatelné a ověřitelné stopy, z nichž se dá jasně dokázat, že jde o reálnou skutečnost a nikoliv o pouhou fikci. Projděme si je jednu po druhé.

1) Kristova smrt byla skutečná, nikoliv pouze zdánlivá. To ukazuje především probodení srdce, které mělo ověřit a potvrdit jeho smrt. Podrobně o tom svědčí ve svém evangeliu očitý svědek, apoštol Jan (viz Jan 19, 33-37).

2) Hrob byl po zmrtvýchvstání prázdný, jak svědčí nejen Ježíšovi příznivci, ale i jeho nepřátelé, kteří chtějí tento pro ně trapný fakt zakrýt absurdní lží o tom, že Ježíšovi učedníci jeho mrtvé tělo ukradli z hlídaného a zapečetěného hrobu (Mat 28,12-15). Ohledání prázdného hrobu a pláten, ve kterých bylo původně Ježíšovo mrtvé tělo zabaleno a která v hrobě zůstala, naopak apoštola Jana přivedlo k víře v Ježíšovo zmrtvýchvstání (Jan 20,3-9).

3) Chování a jednání všech, kteří se setkali se vzkříšeným Kristem. Tato setkání, z nichž aspoň některá jsou popsána v závěrečných kapitolách všech čtyř evangelií, ve Skutcích apoštolů a z Pavlových listů především v 15. kapitole 1. listu Korintňanům, byla tak překvapivá a tak působivá, že zcela změnila chování těch, kteří se s Kristem setkali. Při bohoslužbách v době velikonoční, především v prvních týdnech, se budou denně tyto texty číst na pokračování. Máte možnost je sledovat a postupně si tento fakt ověřovat. Pokud se nemůžete denně bohoslužeb účastnit, čtěte si tyto texty postupně sami doma.

4) Seslání Ducha svatého jako zvláštního daru Ježíše zmrtvýchvstalého pak zcela dokonalo radikální proměnu všech Kristových učedníků. Z nechápajících a bázlivých učedníků udělalo horlivé a nebojácné jeho svědky, sloupy církve a učitele víry, kteří fakt zmrtvýchvstání na konec dosvědčili svou smrtí (viz Skutky apoštolů).

5) Apoštolové i další Ježíšovi následovníci dělají v jménu Ježíšově velké a jasné zázraky, které musejí uznat i Ježíšovi nepřátelé a popíratelé. Např. uzdravení ochrnulého Petrem a Janem (Skutky 3. kapitola).

6) V Ježíšově zmrtvýchvstání se naplnily předpovědi, které Ježíš sám vícekrát dal (viz evangelia), i mnohé další texty Starého zákona. Samotným apoštolům a učedníkům sloužily tyto starozákonné texty k vysvětlení Kristovy smrti, zmrtvýchvstání i seslání Ducha svatého (viz především Petrovy řeči v prvních kapitolách Skutků apoštolů ale také listy Pavlovy i dalších apoštolů).

7) Život celé církve od prvních počátků až dodnes. Všechna vnější ohrožení pronásledováními i všechna vnitřní ohrožení slabostmi a hříchy Ježíšových učedníků mohou jeho církev poškozovat, ale nemohou ji zničit, jak on sám předpověděl (viz Mt 16,18 a j.) a jak se stále potvrzuje.

8) A na závěr uvádím jako nezávazný, nicméně, aspoň pro mne a, věřím, i pro mnohé další, velmi přesvědčivý důkaz svědectví pohřebního plátna, ve kterém byl Ježíš údajně zabalen a které je dnes známo jako Turinské plátno. Moderní věda v tomto plátně odhalila a stále víc odhaluje velmi výmluvného svědka Kristova umučení i zmrtvýchvstání. Uvádět podrobnosti však přesahuje rámec tohoto listu a je spíše na samostatnou přednášku, kterou zájemcům rád poskytnu.

Milé sestry a milí bratři, modlím se za to, aby se o letošních Velikonocích opět Vaše víra rozzářila a byla i nadále rozhodující silou vašeho života i všeho vašeho působení.

Žehná vám + váš biskup František.

A zcela na závěr, milé sestry a milí bratři, připojuji svou pozvánku do Plzně, na oslavy desetiletí naší diecéze. Na slavnostní bohoslužbu v katedrále 17. května v 15 hodin a dále na Dny víry v pátek, 30. května, odpoledne a zvláště na sobotu, 31. května, po celý den. Zároveň vás prosím o vytrvalé modlitby za naši jubilující diecézi i za všechny, kteří jí slouží.

S díky žehná + biskup František.